

Peygamber Efendimizin dilinde (asm) tövbe

Haktan Özünver: “Peygamber Efendimiz’in (asm) günde yetmiş kez tövbe etmesinin hikmeti nedir?”

TÖVBE BİR BASAMAKTIR

Peygamber Efendimiz’in (asm) dilinde tövbe bir merdivendir, bir basamaktır, bir manevi asansördür, bir inkişaftır, bir miraçtır.

Bizim süflî yanımızdan, Allah’ın ulvî katına yükselir. Bizim günahkâr dünyamızdan, Allah’ın Müberra ve Mualla katına yükselir.

Bizi günah kirinden çeker alır, Allah’ın rıza makamına ulaştırır. Ruhumuzu sıkan negatif yükümüzü alır, ruhumuzu ihya eden pozitif güce ulaştırır. Bilgisayar diliyle bizi “reset”ler, hayata yepyeni bir başlangıç ile başlamamızı sağlar.

Tıp diliyle kalbimizdeki parazitleri öldürür. Bize sağlıklı bir dünya bırakır.

İbadet diliyle, bizi hadesten kurtarır, tahir kılar.

TÖVBEYE DAVET

Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Tövbe ediniz! Allah’a kasem olsun, ben günde yetmiş kere Allah’a tövbe ve istiğfar ediyorum.”¹

Bu hadisleri ile Efendimiz (asm):

- 1- Ümmetini tövbe ve istiğfar etmeye davet ediyor.
- 2- Ümmetini Allah’ın rızasına ve muhabbetine götürecektir yolu gösteriyor.
- 3- Ümmetine örnek oluyor.
- 4- Allah katında her gün yetmiş basamak olmak suretiyle sınırsız bir yüksekliğe uçuyor, sınırsız bir hazineye doğru yol alıyor, sınırsız bir kabı dolduruyor, sınırsız bir rızaya yükseliyor, sınırsız bir rahmete koşuyor, ümmeti lehine sınırsız bir duaya ve kabule mazhar oluyor.

Bediüzzaman diyor ki: “O zât-ı Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm, dua neticesi olarak öyle bir makam ve mertebededir ki, bütün ukûl toplansa, bir akıl olsalar, o makamın hakikatini tamamıyla ihata edemezler.”²

“BU NASIL SORU?”

Peygamber Efendimiz’in (asm) günde yetmiş kez tövbesi ile ilgili olarak, iki Allah dostunun şu müzakeresi dikkatle düşünmeye değer:

Şems-i Tebrizi, Mevlana Celaleddin-i Rumi ile Konya’da karşılaştığı ilk anda ona şöyle sorar:

“Bayezıd-ı Bistami mi, yoksa Hazret-i Muhammed mi (asm) daha büyüktür?”

Mevlana:

“Estağfirullah! Bu nasıl soru? Hiç âlemlere rahmet kılınan bir peygamber ile onun ümmetinden bir veli mukayese edilir mi?” der.

Şems devamla der ki:

“Peki, Hazret-i Muhammed (asm) günde yetmiş defa tövbe ettiğini söylediği halde, onun ümmetinden Bayezıd çıkıyor ve ‘Şanım ne yücedir!’, ‘Kendimi tazim ederim’, ‘Yenimin içinde hakkı görürüm.’ gibi sözler sarf ediyor. Buna ne diyeceksin?”

Mevlana diyor ki:

“Bayezıd’ın sözü doymuşluğun ifadesidir. Onun kabı küçüktür ve sınırlıdır. Küçük ve sınırlı kap çabuk dolar. Yani onun manevi susuzluğu küçük bir tecelli ile giderilmiş, ruhu talepsiz hale gelmiş, sekre ve sarhoşluğa sürüklenmiştir.

Oysa Hazret-i Peygamber’in (asm) kabı sınırsızdır, dolmak bilmez. O susadıkça susuyor, içtikçe susuzluğu artıyor, susuzluğu arttıkça tövbe ediyor, tövbe ettikçe daha yüksek tecellilere mazhar oluyor. Daha yüksek tecellilere mazhar oldukça, makamı yükseliyor. Her yükselişte bir önceki halini nakıs görüyor ve tövbe ediyor. Çünkü O ‘Elem neşrahleke sadrek’ (Senin kalbini açmadık mı? (açtıkça açtık)’³ sırrına mazhar olmuştur. Onun (asm) kâinattan daha geniş sadrı kanmak, dolmak ve doymak bilmiyordu. Onun iştiyakı sonsuz, yükselişi sonsuz, mazhar olduğu tecelliler sonsuzdu. Çünkü o (asm) ümmeti için yaşıyordu. Bu nedenle günde yetmiş basamaklı bir merdivenle Rabbine yükseliyordu. Ve şöyle diyordu: ‘Rabbim! Sen’i gereği gibi tanıyamadım. Sana hakkıyla kulluk yapamadım!’

GÜNDE ON SAYFA RİSALE OKUMAK

Peygamber Efendimiz'in (asm) günde yetmiş kez tövbe etme emrini bir Nur Talebesi,—tevbe hakikatiyle beraber—günde on sayfa risale okuma emri biçiminde de yorumlayabilir.

Zübeyir Gündüzalp demiştir ki: “Günde on sayfa Risale okuyan imanını kurtarır.”

Her bir Risale sayfası yaklaşık yedi cümledir. Yani iman hakikatlerine yükselen yedi basamaklı bir merdivendir. On sayfa olunca toplam yetmiş basamak ediyor. Yani yetmiş müşahede, şuhud ve inkişaf demektir. Allah okumalarımızı çok, tövbelerimizi makbul eylesin.

Dipnotlar:

- 1- Buhâri, Daavât, 3; Tirmizi, Tefsir, (3255)
- 2- Mektubat, s. 290, 3- İnşirah Suresi, 1